

میر عبدالواحد سادات

روز جهانی منع اعدام و اشک تمساح مدعیان دروغین حقوق بشر

دهم اکتوبر از سال (۲۰۰۲ م) توسط سازمان عفو بین المللی و سازمان « جهانی علیه مجازات اعدام » بمثابة روز جهانی منع جزای اعدام تجلیل میگردد.

این جزا که سابقه طولانی دارد و بعد از تصویب اعلامیه جهانی حقوق بشر و میثاقهای ناشی از آن ، کماکان در (۴۸) کشور عضو موسسه ملل متحد اعمال میگردد (درقوانین ۹۸کشور جزای اعدام لغو گردیده و در (۳۶) کشور با وجودیکه در قانون وجود دارد عملی نمیگردد و (۶) کشور تطبیق آنرا به شرایط جنگی محول ساخته اند) در کشور های ایالات متحده امریکا ، چین ، سعودی ، ایران و کوریای شمالی زیادتیرین اعدام عملی میگردد.

مخالفان منع اعدام استدلال مینمایند که جزای اعدام ، مخالف حق زندگی و یا حق حیات بوده و نوعی شکنجه محسوب میگردد که با اصول مندرج در اعلامیه جهانی حقوق بشر تناقض دارد . البته ملل متحد تا کنون نتوانسته در رابطه به منع جزای اعدام کدام میثاق خاص را تصویب نماید ، زیرا با مخالفت و حتی ویتوی دولت های چین و امریکا مواجه میگردد.

تلاش برای منع جزای اعدام که از احترام به کرامت انسانی ناشی میگردد قابل تایید بوده و این قلم بحیث شاگرد حقوق با این نتیجه گیری کمیشنر عالی موسسه ملل متحد در امور حقوق بشر (در سال ۲۰۰۷ م) که « شواهد موثقی وجود ندارد که نشان دهد ، اعدام سبب کاهش جرایم میگردد » موافقت کامل دارد .

اما اشک تمساح مدعیان دروغین حقوق بشرو اظهارات امروزی آقای نماینده اتحاد اروپا در افغانستان که « نگرانی خود را از سلب حق حیات » ابراز نموده ، بسیار مزورانه ، کاذب ، فریبنده و « پروژه بی » میباشد ، زیرا:

اول در افغانستان اجرایی حکم اعدام بالای مجرمین بسیار خطرناک در جرایم انفجار ، ترور ، غارت مسلحانه ، خیانت ملی ، جاسوسی و... که باعث سلب حق حیات هزاران انسان بیگناه گردیده ، فقط در چند مورد زیاد وجود نداشته است (که بسیار سوال برانگیز میباشد).

دوم: در سال (۱۹۹۰ م) در افغانستان « قانون منع و تحدید جزایی اعدام » نافذ گردیده و مرعی الاجرا میباشد (تصویب این قانون که در آنوقت با استقبال پروفیسر آرماکورا گذارشگر خاص ملل متحد در امور حقوق بشر قرار گرفت ، درین قانون جزایی اعدام بخاطر عقیده و مخالفت سیاسی مطرح نبوده و در تعداد از جرایم ، تحدید و در جرایم خطرناک ضد امنیت داخلی و خارجی که در بالا تذکار یافت ، جزایی اعدام تجویز گردید).

سوم: در حالیکه تراژیدی خونبار افغانستان که معلول و محصول مداخله خارجی میباشد به زخم ناسور مبدل گردیده بالاثر تداوم سیاست های کجدار و مریز امریکا و انگلیس ، تشدید جنگ اعلام نا شده پاکستان در وجود شرارت پیشه گان طالب و داعش و جرایم تروریستی آنان ، صد ها هموطن ما قربان میگردد و همه روزه در اطراف و اکناف کشور کربلا ، تکرار میگردد و همین اکنون دوزخ در کنز و هلمند بر مردم تحمیل گردیده است و یزیدیان داعشی محرومترین خلق خدا را از حق حیات محروم میگردانند و ... (حسب ارقام منتشره در رسانه ها ، روزانه تا سه صد افغان از حق حیات محروم میگردد) کجا هستند ؟ این آقایان مدافعان دروغین حقوق بشر ، تا در مورد حقوق بشر و حق حیات حرافی نمایند.

با حرمت
میر عبدالواحد سادات